

VERLAINE TRADUIT PAR MARIUS ZAVASTIN

Marius Zavastin

Université « Ștefan cel Mare », Suceava, Roumanie
(zavastinmarius@yahoo.com)

ART POÉTIQUE

De la musique avant toute chose,
Et pour acela préfère l'Impair
Plus vague et plus soluble dans l'air,
Sans rien en lui qui pèse ou qui pose.

Il faut aussi que tu n'aïles point
Choisir tes mots sans quelque méprise:
Rien de plus cher que la chanson grise
Où l'Indécis au Précis se joint.

C'est des beaux yeux derrière des voiles,
C'est le grand jour tremblant de midi,
C'est, par un ciel d'automne attiédi,
Le bleu fouillis des claires étoiles!

Car nous voulons la Nuance encor,
Pas la Couleur, rien que la nuance!
Oh! La nuance seule fiancée
Le rêve au rêve et la flûte au cor!

Fuis du plus loin la Pointe assassine,
L'Esprit cruel et le Rire impur,
Qui font pleurer les yeux de l'Azur,
Et tout cet ail de basse cuisine!

ARTA POETICA

Doar muzică în tot și-n toate
Și de aceea Imparul eu prefer
În aer dizolvat, ușor și efemer,
Golit de sprijin și de greutate.

Să știi să îți alegi mereu cuvântul
Lăsându-l câteodată încurcat
Iar cântul cenușiu e scump și căutat
În el, acel Precis și Indecis își iau avântul.

Sub văluri sunt numai priviri frumoase
Și arșița zilei tremurând la zenit,
Iar pe un cer de toamnă împlânzit
Albastrul răvășit de stele luminoase!

Mereu, mereu, doar Nuanța râvnim noi
Nuanță și-atât, nici o Culoare!
O, căci numai nuanța-i nuntitoare
De vis cu vis, de fluier cu cimpoi.

Fugi cât mai departe de vorba ucigașă
De mintea asta crudă, de râsetul murdar
Ce-nlăcrimează ochii de un Albastru clar,
Și de duhoarea grea de hrană păcătoasă!

Prends l'éloquence et tords-lui son cou!
Tu feras bien, en train d'énergie,
De rendre un peu la Rime assagie.
Si l'on n'y veille, elle ira jusqu'où?

O qui dira les torts de la Rime?
Quel enfant sourd ou quel nègre fou
Nous a forgé ce bijou d'un sou
Qui sonne creux et faux sous la lime?

De la musique encore et toujours!
Que ton vers soit la chose envolée
Qu'on sent qui fuit d'une âme en allée
Vers d'autres cieux à d'autres amours.

Que ton vers soit la bonne aventure
Eparse au vent crispé du matin
Qui va fleurant la menthe et le thym...
Et tout le reste est littérature.

Apucă elocvența și răsucește-i gâtul!
Și cu vigoare, ai face-un lucru bun
Să cumițești tu Rima de pe-acum
Căci altfel, fără pază, ar colinda pământul!

O, cine îmi va spune că Rima are-o vină?
Care copil surd, ce negru deșăntat
Ne-a făurit safirul întinat
Ce sună spart și fals sub pilă?

Iar muzică să cânte în a ta fire!
Și versul tău, un lucru-naripat
Din suflete ușoare avântat
Spre alt văzduh, altă iubire.

Și versul tău să fie-o ghicitoare
Pierdută-n vântul sec din zori,
Miros plăcut de mentă, cimbrîșori,
Restul fiind aspecte literare.